

פרשת אָמֹר

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לַחֵם אֲלֵהֶיו. כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עֹנֵר אוֹ פֹסֵחַ אוֹ חָרֵם אוֹ שָׂרוּעַ. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֶה בוֹ שִׁבְרֵי רֶגֶל אוֹ שִׁבְרֵי יָד. אוֹ-גִבֵּן אוֹ-דָק אוֹ תִבְלָל בְּעֵינָיו אוֹ גָרֵב אוֹ יִלְפָת אוֹ מְרוּחַ אֲנָשׁ. כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֶהֱרֹן הִפְהִין לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב אֶת-אֲשֵׁי ה' מוֹם בוֹ אֶת לַחֵם אֲלֵהֶיו לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב. לַחֵם אֲלֵהֶיו מִקֹּדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים וּמִן-הַקֹּדְשִׁים יֹאכֵל. אַךְ אֶל-הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי-מוֹם בוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת-מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשָׁם.

(ויקרא יט פסוקים יג- יח)

מה בפרשה? בפרשת אמור מופיעים חוקים הנוגעים לעבודתם וחייהם של הכוהנים. למשל, אסור לכוהנים לגלח את שיער ראשם או את פאת זקנם. אסור להם גם לשרוט את גופם. לכהן אסור להתחתן עם אישה גרושה או אלמנה. יחד עם זאת, מעניין לראות שלכוהנים מותר לשאת אישה ולהיות הורים, בניגוד לתרבויות שבהן לאנשי הדת אסור להתחתן ועליהם לחיות חיי התנזרות.

בפרשה זו מופיעים חוקים שמדירים את הכוהנים "בעלי המום" מעבודת הקודש, אסור להם להקריב קורבנות או להתקרב אל המזבח. למרות שהם אינם מורשים לבצע את עבודת הכוהנים הם עדיין זכאים לזכויות המגיעות לכהן, למשל אכילה מהקורבנות.

בפרשה זו מופיעה המצווה על ספירת העומר. ביום שאחרי חג הפסח מובא אל הכהן "עומר ראשית הקציר", מנחה מהשעורה שמבשילה בניסן לפני החיטה. הכהן מניף את העומר לפני ה', לכן הוא נקרא "עומר התנופה". מיום הנפת עומר התנופה סופרים שבע שבתות שהן שבעה שבועות. סך הכל נספרים חמישים ימים מחג הפסח לחג השבועות. בסוף הספירה מובא קורבן נוסף אל הכהן, הפעם במקום שיבולים יש להביא לחם אפוי. עוד בפרשה אנו מצויים להשאיר את פאת השדה לעני ולגר ולא ללקט שיבולים שנפלו אלא לתת לעניים ללקט אותן. בפרשה מוזכרים ימים הנקראים מועדי ה': השבת, חג הפסח, חג השבועות, יום הכיפורים וחג הסוכות. מופיעות גם מצוות הקשורות במועדים אלו.

הצעה ליצירה אנשים יפים ומגוונים

אנו ננהג באופן שונה ממה שנהגו כלפי הכוהנים
"בעלי המום", בואו ניצור אנשים מיוחדים ומגוונים
ונראה כמה יפה שכל אחד יחיד ומיוחד.

חומרים:

- חימר
- חותכן בצורת איש
- קישוטים שונים (נוצות, חרוזים, פייטים)
- דבק פלסטי

תהליך היצירה:

- מרדדים את החימר ל"פיתה" וקורצים ממנו צורות של איש, אפשר להכין כמה אנשים שרוצים.
- כעת הגיע הזמן להפוך כל אחד מהאנשים למיוחד. נחשוב על כל מיני סוגים של אנשים (בנים ובנות) שאנו מכירים ונססה ליצור דמויות חימר מגוונות ומיוחדות. אפשר להוסיף משקפיים, מקל הליכה, כיסא גלגלים וכל מה שעולה בדמיוננו.
- מורחים את האנשים בדבק ונותנים להם להתייבש.

הצעה לפעילות שיחות לשבת

ישנה ברכה שנאמרת כאשר רואים אדם עם פנים שונים או עם דעה שונה משלי: "ברוך חכם הרזים". המילה רז מסמלת על הסוד שבעושר הבריאה. שאלו את הילדים: מדוע מברכים כשרואים מישהו שונה ממני? מדוע זה נחשב לדבר טוב שצריך לברך עליו?

על פי רש"י, ה' נקרא "חכם הרזים" בברכה זו משום שידוע מה בלבו של כל אדם. ה' רואה את הלב ולא את הגוף.

- האם גם אתם מצליחים לראות את ליבו של כל אדם ולא רק את גופו?
- מה היה קורה אילו כל בני האדם היו דומים זה לזה?
- מדוע לדעתכם לא רצו בעבר לאפשר לכהנים "בעלי מום" (שמשו בגופם איננו מושלם) לעשות את עבודת הקודש?
- האם גם היום לפעמים אנו מפחדים מאנשים שונים מאיתנו או שיש להם משהו מיוחד בגוף, מדוע?
- בעניין מועדי ה': מהו החג האהוב עליכם ומדוע?

הבלוג של מיה

נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

